C/2026/2542

22.5.2026 г.

Становище на Европейския икономически и социален комитет

Укрепване на стратегическата автономност на ЕС и развитие на по-екологична и по-синя икономика: потенциалът на сектора за производство на натриево-йонни батерии

(проучвателно становище по искане на Европейската комисия)

(C/2026/2542)

Докладчик: **Paul RÜBIG (AT — I гр.)**

Съдокладчик: **Hervé JEANNIN (FR — кат. 2)**

Съветник	Brigitte BACH (на докладчика от I гр.) Clement HUBERT (на докладчика от кат. 2)
Решение на Пленарната асамблея	19.2.2026 г.
Правно основание	Член 52, параграф 2 от Правилника за дейността
Искане за консултация	20.3.2025 г.
Правно основание	член 304 от Договора за функционирането на Европейския съюз
Компетентна секция	Консултативна комисия по индустриални промени (CCMI)
Приемане от секцията	16.12.2025 г.
Приемане на пленарна сесия	19.2.2026 г.
Пленарна сесия №	603
Резултат от гласуването („за“/„против“/„въздържал се“)	152/2/0

1. Заключения и препоръки

1.1. Европейският икономически и социален комитет (ЕИСК) счита натриево-йонните батерии за стратегическо допълнение към литиево-йонните батерии и призовава за решителни, координирани действия на ЕС за създаване на суверенен и конкурентоспособен сектор за производство на натриеви батерии като част от ориентирана към бъдещето промишлена политика.

1.2. Разрастването на натриевите технологии изисква стабилен екосистемен подход, който обхваща научните изследвания, промишлеността, работната сила и управлението, както и тясно съгласуване на политиките. ЕИСК настоятелно призовава Европейската комисия да актуализира „отрасловия сценарий“ за производство на акумулаторни батерии — обхващащ както литиево-йонните, така и натриево-йонните батерии — и да засили координацията чрез Европейския алианс за акумулаторните батерии. ЕИСК изразява готовността си да допринесе активно за работния процес по тази тема.

1.3. Развитието на екосистемата на акумулаторните батерии трябва да бъде тясно свързано с енергийната система като цяло, особено по отношение на стабилността на мрежата, и да бъде координирано чрез вертикални партньорства между промишлеността, регулаторните органи и организациите за научни изследвания и технологии (ОНИТ).

1.4. За да укрепи технологичния суверенитет, ЕС следва да играе проактивна роля, като стимулира търсенето и съгласува финансирането със стратегическите цели. ЕИСК препоръчва при възлагането на обществени поръчки да се използват инвестиционни субсидии, данъчни кредити за производството, целеви покани за представяне на проекти, инвестиционни ваучери в подкрепа на сътрудничеството на промишлеността с ОНИТ и въвеждане на клаузи относно „местното съдържание“ в обществените поръчки, като същевременно се продължи производството на литиево-йонни батерии в действащите фабрики, за да се използват съществуващите знания. Широкомащабните пилотни и демонстрационни пазарни проекти следва да валидират резултатите, да успокоят инвеститорите и да привлекат ключови клиенти като основни инвеститори, за да докажат промишлената жизнеспособност на решенията.

1.5. Сътрудничеството с лидерите в областта на иновациите (особено в Азия) не трябва да се пренебрегва, а да следва принципа *„открити — доколкото е възможно, закрити — доколкото е необходимо“*. В същото време секторът за производство на натриеви батерии ще се нуждае от защитни мерки, за да уравновеси господстващото положение на Китай на пазара и да гарантира еднакви условия на конкуренция. Освен това трансферът на знания следва да бъде предпоставка за създаването на заводи в Европа от страна на международните партньори.

1.6. Отрасловият сценарий следва да включва пътна карта, насочена към потребностите на работната сила и социалните нужди, така че промишленото развитие да доведе до социално приобщаващ и регионално балансиран растеж. Това изисква инвестиции в умения, мобилност на работната сила и стратегическо участие на МСП, както и привличане на водещи таланти, за да се насърчи притокът на мозъци и да се предотврати тяхното изтичане. Комитетът подчертава, че тази пътна карта трябва да бъде разработена чрез справедлив и структуриран социален диалог на фирмено, секторно и национално равнище, като се гарантира участието на всички съответни заинтересовани страни в определянето на стратегиите и стандартите. Освен това, за да може обществеността да приеме нови производствени инсталации, от съществено значение е да се установи прозрачна комуникация, да се планира справедливо преходът и да се обърне внимание на местните нужди.

1.7. Натриевите батерии могат да се произвеждат изцяло от европейски суровини. ЕС следва да даде приоритет на енергийно ефективното производство със слабо въздействие, при което се избягват PFAS (перфлуороалкилирани и полифлуороалкилирани съединения) и се намалява използването на суровини от критично значение. Екопроектирането и рециклирането трябва да бъдат интегрирани от самото начало, за да се даде възможност на Европа да изгради кръгова верига за добавена стойност на натриевите батерии.

1.8. ЕИСК призовава за гъвкавост при публичната подкрепа, за да се избегне преждевременното обвързване с определени технологии, и за по-силно сътрудничество в областта на научноизследователската и развойна дейност, съфинансирана от правителствата и индустрията. Трайните пречки, които възпрепятстват широкомащабното разрастване, като например преходът от пилотния проект към промишлената фаза и включването на МСП, трябва да бъдат преодолени чрез приложна научноизследователска и развойна дейност, целенасочени инвестиции в технологични инфраструктури и сътрудничество между промишлеността, организациите за научни изследвания и иновации и академичните среди. Участието на ОНИТ може да намали рисковете за дружествата по време на етапа на разрастване и при промишленото внедряване.

1.9. ЕИСК счита, че Европа има голям потенциал да се превърне в лидер в технологиите за натриеви батерии със солена вода. Непрекъснатата научноизследователска и развойна дейност следва да даде приоритет на разработването на твърди електролити с акцент върху натрия.

1.10. Десетата рамкова програма (РП10) играе ключова роля и се очаква да задели най-малко 220 милиарда евро за тези проекти (както се призовава в доклада на Мануел Ейтор), като укрепи стълб II, а технологичните инфраструктури, които са ключов фактор за технологичния суверенитет и промишлената трансформация на Европа, следва да получат силна подкрепа. Освен това, за да се разгърне пълният потенциал на научните изследвания, трябва да се намали бюрокрацията, за да се даде възможност за по-бързо одобрение и по-гъвкави научноизследователски проекти. Това трябва да върви ръка за ръка с европейска стратегия за защита на интелектуалната собственост за натриево-йонните технологии.

2. **Общи бележки**

2.1. *Централната роля на системите за акумулиране на енергия за постигането на стратегическите цели на ЕС*

2.1.1. Инвестициите във възобновяеми енергийни източници са от жизненоважно значение за постигане на целите на ЕС в областта на климата и за гарантиране на това, че промишлеността остава конкурентоспособна и стратегически автономна. Глобалният енергиен преход изисква преразглеждане на системите за производство, разпределение и съхранение на енергия ([1]), като батериите са от основно значение както за мобилността, така и за стационарното съхранение.

([1]) Тъй като потреблението на първична енергия в Европа през 2018 г. възлиза на 21 399,2 TWh, а възобновяемите енергийни източници се състоят от 45 % слънчева енергия, 45 % вятърна енергия и 10 % биомаса, за да се покрият нуждите на цяла Европа е необходим капацитет за съхранение на енергия от 19 TWh/ден и 1 278 TWh/година. (*Източник: Na-ion and Na-metal Batteries, Stefano Passerini, лекция 2025 г.*).

2.1.2. 24-часовото прекъсване на електрозахранването на Иберийския полуостров разкри нестабилността на мрежата и зависимостта от електроенергия. Системите за съхранение са стълб на енергийната екосистема, който дава възможност за интегриране на енергията от възобновяеми източници и надеждно снабдяване при ежедневни и сезонни колебания, както и като резервен вариант при прекъсвания на електроснабдяването.

2.1.3. Литиево-йонните батерии станаха незаменими в редица приложения — от мобилните устройства до широкомащабното съхранение на електроенергия. Но секторът е изправен пред все по-големи предизвикателства: нестабилност на цените, въздействие върху околната среда, риск от пожари и зависимост от суровини, налични само в няколко държави. Макар и с по-ниска енергийна плътност натриево-йонните батерии, се развиват бързо и предлагат по-безопасно и по-устойчиво допълващо решение в контекст, в който сигурността на ресурсите е от съществено значение.

2.1.4. Батериите на основата на натрий обхващат група технологии с различна степен на зрялост. Натриево-йонните батерии, които вече са на равнище на технологична готовност (РТГ) 8—9 и се предлагат на пазара в Азия, следват принципи на проектиране, подобни на литиево-йонните, и са подходящи за краткосрочно внедряване в стационарни системи за съхранение, микромобилност и децентрализирани системи. Следващото поколение батерии на основата на натрий заменят течността с твърди електролити. Сред тях натриево-йонните батерии със солена вода имат голям потенциал като сезонни и морски акумулатори тъй като имат висока енергийна плътност и не съдържат материали, които са от критично значение, макар че остават на по-ниски равнища на технологична готовност.

2.2. *Потенциалът на натриевите батерии*

2.2.1. Литиево-йонните батерии продължават да бъдат най-широко разпространената технология за съхранение с висока енергийна плътност, но те пораждат значителни проблеми (вж. параграф 2.1.3).

2.2.2. Натриевите батерии предлагат стратегически предимства за енергийния преход и издръжливостта на веригата на доставки. Въпреки че са подобни на литиево-йонните, те използват алтернативни материали ([2]), а самият натрий е изобилен, евтин и широко достъпен, включително в Европа. Като втория най-изобилен елемент в земната кора (2,9 % спрямо 0,0021 % за литий), натрий може да се получава от солени отлагания, седиментни скали и морската вода.

2.2.3. Натриево-йонните могат да заменят литиево-йонните батерии при дребномащабните приложения, но сезонното съхранение може да изисква решения като батерии на основата на натрий и морска вода. Посредством тази технология с ниска технологична готовност натриевият хлорид (NaCl) се дисоциира при зареждане и се отделя с морската вода при разреждане, генерирайки електричество. Тази технология има голям потенциал поради енергийната плътност на натрия (малко над тази на течния водород), високото енергийно съдържание и липсата на зависимост от суровини от критично значение. Напредъкът и технологичното лидерство зависят от НИРД и от успехите в областта на твърдите електролити. Принципът на кръговостта може да бъде интегриран на ранен етап, тъй като се използват рециклирани или естествени материали и батерията е предназначена за рециклиране.

2.2.4. Натриевите батерии могат да се произвеждат без кобалт и никел, като по този начин се намалят разходите и зависимостта от вноса на материали от критично значение, което на свой ред улеснява местното производство и рециклиране. Те могат също така да елиминират замърсители като PFAS и други опасни вещества, улеснявайки управлението на извеждането от употреба. Освен това те предлагат по-голяма термична стабилност, устойчивост при екстремни температури, повишена безопасност и конкурентоспособен експлоатационен живот.

2.2.5. Натриевите батерии дават възможност на домакинствата, промишлеността и общностите да съхраняват излишната енергия от възобновяеми източници за периоди на върхово потребление и помагат на предприятията да оптимизират потреблението и разходите си. Те са също така подходящи за стабилизиране на мрежата и за малки електрически превозни средства.

([2]) Материалите за анодите на натриево-йонните батерии са предимно твърди въглеводороди от отпадъци от дървесина или хранителни продукти, което ги прави изобилни. Материалите за катодите са разнообразни и биха могли да бъдат произвеждани от рециклирани литиево-йонни батерии или без използване на суровини от критично значение. Като се има предвид регулирането на PFAS, както анодите, така и катодите следва да се произвеждат с помощта на вода като разтворител, без перфлуорсъдържащи свързващи вещества или опасни органични разтворители.

2.3. *ЕС може да играе важна роля в този нововъзникващ пазар*

2.3.1. Текущи пазарни дялове и прогнози

2.3.1.1. Въпреки напредъка, използването на натриево-йонните батерии остава незначително в сравнение с това на литиево-йонните батерии. В прогнозния доклад на МАЕ относно електромобилността за 2025 г. (Global EV Outlook 2025) обаче се отбелязва нарастващ интерес към тях, особено на нововъзникващите пазари и за целите на стационарното съхранение на електроенергия. Намаляването на разходите и подобряването на ефективността правят натриево-йонните батерии привлекателен вариант. Поради това се очаква търсенето да нарасне, особено в региони като Субсахарска Африка и Югоизточна Азия, където литиево-йонните батерии са все още скъпи и инфраструктурата е ограничена.

2.3.1.2. До 2030 г. се очаква Китай да произвежда 70 % от акумулаторните батерии в световен мащаб с капацитет над 6 200 GWh. Европа като цяло следва да достигне около 1 200 GWh. Около 85—90 % от гигафабриките ще продължат да използват литиево-йонни батерии, а останалата част ще е разделена между батерии с твърди електролити и натриево-йонни батерии (~ 5 %). Въпреки това този капацитет остава далеч под нуждите на Европа за съхранение на енергия (вж. параграф 2.1.1).

2.3.1.3. Очаква се до 2030 г. броят на гигафабриките да нарасне от 240 на около 400. Повечето съоръжения за производство на натриево-йонни батерии са в процес на изграждане или са във фаза на хибридно изпитване, но Китай инвестира сериозно в увеличаването им, с цел да достигне над 50 % от световния капацитет. Поради това се очаква световната конкуренция да се засили.

2.3.1.4. В Европа развитието на натриево-йонната технология е разпокъсано, но получава подкрепа. Програмата BATT4EU в рамките на „Хоризонт Европа“ има за цел да изгради сектор на акумулаторните батерии без използването на литий, за да укрепи суверенитета и да намали въздействието върху околната среда. Пилотните проекти в няколко държави членки показват напредък, но зависимостта от азиатския внос продължава да бъде пречка. Заемането на водеща позиция в промишлеността ще изисква целенасочена научноизследователска и развойна дейност, големи публично-частни инициативи и по-бързи процедури на одобрение. Участник на равнището на ЕС като Бюрото на съветниците по европейска политика (БСЕП) би могъл да координира усилията и инвестициите.

2.3.1.5. В заключение натриево-йонните батерии напредват в световен мащаб, но Европа рискува да задълбочи изоставането и за да остане конкурентоспособна, трябва да увеличи подкрепата си.

2.3.2. Трябва да се предприемат незабавни действия за инвестиране в натриеви батерии, за да се подкрепят целите на промишлената политика на ЕС

2.3.2.1. Създаването на гигафабрики за натриеви батерии в Европа би повишило **конкурентоспособността** и би създало работни места по цялата верига за създаване на стойност. Стратегически разположените обекти за производство биха могли да съживят регионите с висока безработица, а местният достъп до суровини и пазари би намалил транспортните разходи и въздействието върху околната среда.

2.3.2.2. Укрепването на **суверенитета** на Европа в областта на акумулаторните батерии продължава да бъде от съществено значение. Според някои оценки ЕС би могъл да задоволи голяма част от търсенето на литиево-йонни батерии до 2026 г., докато други предупреждават, че при над половината от планирания капацитет има риск от забавяне или отмяна ([3]) на доставките. Според прогнозите на Международната агенция по енергетика (2025 г.) разходите за натриево-йонни батерии ще достигнат 50/kWh USD до 2030 г. в сравнение с настоящите около 100/kWh USD за LFP (литиево-йонна батерия с катод от железен фосфат). Това предимство по отношение на разходите, заедно с по-голямата безопасност и устойчивост, превръща натриево-йонните батерии в потенциално революционна технология.

2.3.2.3. За масовото производство на натриево-йонни батерии могат да се използват богати местни находища на натрий и това да спомогне за преструктуриране на веригите на доставки около регионални материали на биологична основа, като например твърд въглерод от дървесина или селскостопански отпадъци, като по този начин се запълни стратегическият недостиг на Европа в материалите, използвани за аноди ([4]). Благодарение на кръговите си вериги за създаване на стойност — ориентирано към рециклиране проектиране, по-ниски присъщи въглеродни емисии и намалена зависимост от суровини от критично значение, натриево-йонните батерии допринасят за целите на **Зеления пакт на ЕС** и **стратегическата автономност**.

([3]) Transport & Environment (2024) *An industrial blueprint for batteries in Europe*. (Транспорт и Околна среда (2024 г.) „*Промишлен план за акумулаторните батерии в Европа*“).

([4]) https://www.mckinsey.com/industries/automotive-and-assembly/our-insights/the-battery-cell-component-opportunity-in-europe-and-north-america.

2.3.2.4. Натриевите батерии биха могли също така да подкрепят **Синия пакт на ЕС**, който има за цел да намери решение на проблема, свързан с устойчивостта на водните ресурси и недостига на прясна вода. Във връзка с това важна роля имат инсталациите за обезсоляване, но те произвеждат излишък от натрий, който често остава неизползван и може да застраши биологичното разнообразие. Натриевите батерии биха могли да осигурят устойчива употреба на този страничен продукт.

3. Конкретни бележки относно насърчаването на създаването на европейска екосистема за натриево-йонни батерии

3.1. *Координирани стратегически политически действия*

3.1.1. Европа трябва да поеме проактивна роля, за да се възползва от предимствата на натриевите батерии в силно динамичен контекст ([5]), като стимулира ранно търсене и съгласува финансирането със стратегическите цели. Някои основни фактори за успех или несигурност включват:

— **икономии от мащаба**: увеличаването на капацитета на фабриките ще намали разходите за единица продукция и ще достигне праговете на конкурентоспособност по отношение на литиево-йонните батерии. Технологичната инфраструктура може да играе важна роля, когато става въпрос за разрастване;

— **технологични иновации**: подобряването на енергийната плътност е от решаващо значение, особено в областта на мобилността. Напредъкът вече е в ход, но е необходима допълнителна научноизследователска и развойна дейност. Десетата рамкова програма (РП10) играе ключова роля и следва да подкрепя развитието на всички равнища на технологична готовност (РТГ): проекти с високо РТГ в областта на устойчивите технологии за натриево-йонни батерии и вериги за суровини; проекти със средно РТГ за работа по гъвкави производствени техники, включително трансфер на технологични процеси от литий към натрий, и научноизследователски проекти с ниско РТГ за солеводни системи и електролити. Ролята на БСЕП за координиране на сътрудничеството ще бъде от ключово значение за съгласуването на усилията и ускоряването на внедряването;

— **публична подкрепа**: промишлените политики (като местните субсидии в Китай, Закона за намаляване на инфлацията (IRA) в САЩ, Зеления пакт, Синия пакт, компаса за конкурентоспособността и европейската стратегия за Съюз на подготвеност в Европа) ще играят ключова роля за ускоряване на внедряването;

— **приемане от пазара**: способността да се убедят производителите на оригинално оборудване (ПОО), мрежовите оператори и местните органи да възприемат тази технология ще бъде от решаващо значение.

3.1.2. В Европа липсва производство на натриево-йонни батерии в търговски мащаб, което превръща бързото промишлено внедряване в съществено предизвикателство. Въпреки това експертният опит в производството на литиево-йонните батерии: например по отношение на проектирането на фабрики, обработката на материали и съществуващата инфраструктура, може да бъде прехвърлен. Поддържането на тези активи, дори и да не са рентабилни в краткосрочен план, е от съществено значение.

3.1.3. Тъй като понастоящем много промишлени обекти не работят или са в процес на закриване, превръщането им в гигафабрики за натриево-йонни батерии би представлявало ефективно и екологосъобразно използване на съществуващата инфраструктура, като същевременно би спомогнало за запазването на местното ноу-хау и регионалната икономическа дейност, когато това е възможно.

3.1.4. При внедряването на натриево-йонните батерии трябва да се вземе предвид социалното и регионалното въздействие. Новите производствени обекти могат да съживят регионите, изправени пред структурна безработица, но само ако гражданите бъдат включени в процеса от самото начало. Социалният диалог на ранен етап, прозрачността и справедливото планиране на прехода са от съществено значение за изграждането на доверие и гарантирането на приобщаващо, регионално балансирано развитие.

3.1.5. Траекторията на отрасъла трябва да включва задължително здравословните и безопасни условия на труд поради химичните, термичните и механичните рискове, свързани с производството и рециклирането. Поради това, още при проектирането, мониторингът на здравословните и безопасни условия на труд, както и принципите за безопасност трябва да бъдат интегрирани по протежение на цялата верига за създаване на стойност.

([5]) За преглед на настоящите ключови развития, предизвикателства и тенденции вж. този неотдавнашен видеоклип на БСЕП: BEPA Technology Talk https://www.youtube.com/watch?v=87afjmRn4_E.

3.1.6. Комплексните процедури за издаване на разрешения, административната тежест и бавното получаване на одобрение продължават да забавят разработването на нови производствени обекти. Тези пречки възпират инвестициите и възпрепятстват способността на Европа бързо да увеличи производството. Преодоляването им изисква рационализирани и предвидими процеси, по-бързо вземане на решения и ясни стандарти за безопасност (вж. INT/1075).

3.2. *Развитие на екосистемите*

3.2.1. Развитието на натриевите технологии в Европа в голям мащаб изисква стабилна екосистема в областта на научните изследвания, промишлеността, работната сила и управлението. В тези дейности се включват редица участници, но те все още работят изолирани едни от други. ЕИСК призовава за по-силен обмен между институциите на ЕС и заинтересованите страни чрез Европейския алианс за акумулаторните батерии и предлага да даде своя принос. Комисията следва да актуализира траекторията на отрасъла на акумулаторните батерии — обхващаща както литиевите, така и натриевите — и да я приведе в съответствие с енергийната инфраструктура и регулаторните рамки. Това следва да се извършват в сътрудничество с Агенцията на ЕС за сътрудничество между регулаторите на енергия (ACER) и Европейската мрежа на операторите на преносни системи за електроенергия (ENTSO-E).

3.2.2. Данните и мониторингът продължават да бъдат недостатъчни. По-доброто докладване и картографиране с редовен анализ на научните изследвания и динамиката на интелектуалната собственост, включително лицензирането, биха подпомогнали по-доброто вземане на решения.

3.2.3. Развитието на екосистемата на батериите трябва да бъде интегрирано в по-широката енергийна система, особено за целите на стабилността на мрежата. Изолираните инициативи забавят напредъка, поради което по-добрата координация между промишлеността, регулаторните органи и научните изследвания е от съществено значение. Вертикалните партньорства — включващи стартиращи предприятия, доставчици, ПОО, ОНИТ и доставчици на енергия — следва да се съсредоточат върху стандартизирането на форматите на клетките, споделянето на интелектуална собственост и споделянето на риска. Европейският алианс за акумулаторните батерии следва да играе централна роля, с активното участие на ЕИСК. Мрежи като EIT RawMaterials (Суровини) и EIT Urban Mobility (Градска мобилност) могат допълнително да подкрепят изграждането на екосистеми.

3.2.4. Развитието на умения е от основно значение по цялата верига за създаване на стойност в сектора на акумулаторните батерии и изисква квалификации, мобилност на работната сила и участие на МСП като основни доставчици на професионално обучение и повишаване на квалификацията на местно равнище. ОНИТ могат да допринесат чрез обучение и чрез насърчаване на публично-частното сътрудничество с целенасочени мерки в областта на производството и електрохимията. Приоритетите са привличане на водещи таланти, насърчаване на притока на мозъци, предотвратяване на тяхното изтичане и използване на схеми за мобилност. Поради това траекторията на отрасъла следва да включва пътна карта за уменията (вж. CCMI/224), в която да се обръща специално внимание на съображенията, свързани със здравето и безопасността (вж. параграф 3.1.5).

3.2.5. Трайните пречки пред разрастването включват прехода от пилотния проект към промишлената фаза, участието на МСП и фрагментираната верига за рециклиране. МСП могат да играят стратегическа роля в нововъзникващата екосистема, тъй като тяхната гъвкавост и приспособимост дават възможност за бързо създаване на прототипи и иновации, но те се нуждаят от целенасочена подкрепа. Освен това приложната НИРД — чрез сътрудничество между промишлеността, ОНИТ и академичните среди — може да спомогне за разработването на мащабируеми решения.

3.2.6. Правителствата и промишлеността следва да съфинансират научни изследвания в областта на активните материали, електролитите и производството с ниски нива на въглеродни емисии чрез публично-частни партньорства. Важните проекти от общоевропейски интерес (ВПОИ) или програмата „Хоризонт Европа“ могат да ускорят постигането на технологична зрялост. Успехът изисква също така намаляване на бюрокрацията в областта на НИРД, по-бързо одобряване и по-гъвкави научноизследователски проекти.

3.3. *Значение на по-широкото съгласуване на политиките*

3.3.1. Развитието на европейска верига за създаване на стойност в сектора на натриево-йонните батерии изисква разчупване на изолираността на политиките и осигуряване на съгласуваност между различните сектори и равнища на управление. Привеждането в съответствие с основни стратегии на ЕС — включително Зеления и Синия пакт, стратегията за устойчивост на водните ресурси, компаса за конкурентоспособността, стратегията за Съюз на подготвеност и плана за действие относно кръговата икономика — е от съществено значение, за да могат иновациите в сектора на акумулаторните батерии да служат на стратегическите цели на Европа.

3.3.2. „Хоризонт Европа“ — по-специално стълб II — следва да остане от основно значение за финансирането и съвместните научни изследвания в стратегически области (вж. INT/1082). Това изисква значително по-голям бюджет от най-малко 220 милиарда евро в 10-а Рамкова програма (РП10) ([6]), както е обосновано в доклада на Мануел Ейтор, със засилено увеличение за стълб II (в сравнение с първия и третия стълб), за да се отрази неговата роля за стимулиране на промишлената трансформация и технологичния суверенитет. Подкрепата следва да обхваща и европейска стратегия за лицензиране и интелектуална собственост, за да се запазят ползите от иновациите в рамките на ЕС.

3.3.3. Европа следва да се ангажира с разработването на международни стандарти и технологична дипломация чрез платформи като „Форум за наука и технологии в обществото“ и да създава стратегически партньорства, формирайки световните норми, без да излага на риск суверенитета на ЕС.

Брюксел, 19 февруари 2026 г.

Председател
на Европейския икономически и социален комитет
Séamus BOLAND

([6]) Според настоящите планове Комисията предвижда общ бюджет от около 175 милиарда евро за РП10, което е по-малко от сумата, поискана от основните участници и съгласно последните доклади. За информация вж. таблица 1 от настоящия документ: https://zenodo.org/records/17425023.